

saa bliver det kun et Tidspørgsmaal, naar man vil gøre Forbindelsen fuldstændig og lægge de Spor, som udtræves for at gøre den gennemgaaende Trafik paa denne Strækning mulig. Herom kan man jo imidlertid have forskellige Opfattelser. Jeg vil blot nu nævne dette og skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet. Naar jeg tiltræder Forslaget her, saa er det, fordi jeg maa erkende, at det, som det ærede Udvalg nu vil gaa med til, virkelig vil afhjælpe de i Øjeblikket mest følelige Mangler. Jeg mener derfor, at det ikke vil kunne forsvares, om jeg nægtede min Tilslutning til det, som Udvalget har ment at kunne gaa med til, for derved muligt at kunne holde Spørgsmaalet aabent. At der gennem dette Forslag opnaas et stort Gode for Handelsstanden, derom er jeg ikke i Tvivl. Naar det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har fremdraget, at der skulde have rejst sig en Bevægelse i København i disse Dage mod det Forslag, som vi nu tale om, saa tror jeg, at om en saadan Bevægelse eksisterer, er det noget, man ikke skal lægge synderlig Vægt paa. Det er jo en bekendt Sag, at er der nogen, der vil give sig til at rejse en Agitation, saa er det ikke vanskeligt at sætte nogen Bevægelse i Gang, ja, jeg havde nær sagt, at jo mere ufornuftigt en Agitation er, desto lettere er det at rejse en Bevægelse. Imidlertid har jeg Ret til at sige, at jeg ikke kan tro paa en Bevægelse i Københavns Handelsstand, som stiller sig mod det, som vi ville her, og i den Henseende støtter jeg mig til en Udtalelse fra Københavns Grossererforening, som indgik til Ministeriet i 1894, efter at Regeringen paa Finanslovforslaget for 1894—95, havde stillet Forslag om et Sporanlæg, der i Udstrækning og Beliggenhed svarer til det, som vi nu omtaler. Efter at dette Forslag saaledes som omtalt af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, var blevet nægtet Fremme, satte Grossererforeningens Komite sig i Bevægelse og indsendte en Skrivelse til Regeringen, hvoraf jeg gerne vil have den højterede Formands Tilladelse til at oplæse nogle Linier. Grossererforeningens Komite siger: „Selvsølgelig staar Sagen endnu stedse saaledes, at det ubetinget bedste for den københavnske Handelstrafik vilde være, at saa sat Sporbanen fra Frihavnen til Lødboden i umiddelbar Forbindelse med de nuværende Havnespor. Men naar dette, som det synes, vedblivende ikke kan naas paa Grund af Anlægets Beføstelselighed, saa turde der dog netop deri ligge saa meget større Nødvendighed for at skaffe Hovedcentrene i den

gamle Havn det Gode, som ligger i en Forbindelse Nord paa“. I Henhold til den Udtalelse siger Komiteen saa sluttelig: „Komiteen skal derfor indstændig anmode det høje Ministerium om at fremme denne Sag af al Magt“. Her foreligger altsaa en Udtalelse fra Repræsentationen for den københavnske Handelsstand, hvori der ydes en saakaldt Tilslutning til det Forslag, som nu foreligger, at der ikke kan være Tale om, at den københavnske Handelsstand nu virkelig skulde gaa imod dette, og det saa meget mindre, som det er aldeles sikkert, at med den Udvidelse, som der nu er Tale om at give Terrainet paa den søndre Lødbodplads, ved Udrykning af Bolværket, vil den Ulempe, hvorpaa der ellers let vilde kunne støttes Indvendinger, blive fjernet. I det saaledes kan slutte mig til Udvalget skal jeg anbefale Vædringsforslagene Vedtagelse, og jeg skal saa blot tilføje endnu en Bemærkning, fremkaldt ved den Udtalelse, som det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds fremkom med om Fragtsatserne. Det er en Selvsølge, at naar den Del af København, som ligger Nord for St. Annæ Plads skal have sin Forbindelse med Godsbanegaarden Nord paa, og derimod den Del, der ligger Syd for St. Annæ Plads, skal have Forbindelse Syd paa, saa maa man sørge for, at der bliver nogenlunde Forhold mellem de Fragtsatser, der skulle betales for Godsstrafikken ad den ene og ad den anden Vej. Det kan ikke nytte at opstille en Fragtsats, der udelukkende er beregnet efter Vej længden. I saa Henseende skal der blive taget alt fornuftigt Hensyn. Derimod ønsker jeg ikke for Tiden at udtale mig paa en saadan Maade med Hensyn til Fasttættelsen af disse Satser, at jeg derved skulde binde Statsbanestyrelsen i Fremtiden. Udvalgets ærede Formand (Bluhme) mente, at den Udrykning af Bolværket, der her er Tale om ved Lødboden, maaske kunde bevirke, at vi blev af med Bombroen. Det tror jeg dog ikke, der kan være Tale om. Denne Udrykning er saa ringe, at den ikke vil kunne have den Virkning at bringe Bombroen bort. Den ærede Formand for Udvalget greb tillige Lejligheden til at give sine Følelser Lust med Hensyn til Frilagret. Jeg skal ikke følge ham paa denne Vej, men kun udtale, at dette Frilagret i hvert Tilfælde viser sig at gøre overordentlig Nytte, idet det bliver benyttet i meget stort Omfang, uagtet vi siden have faaet Frihavnen.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.